

Și a fost anul pandemiei

De George Schimmerling

Conform tradiției iudaice, anul evreiesc se încheie mâine. Exact la ora 18:41, când pe cer va apărea prima stea, vom păși în 5781. Odată cu intrarea în Shabat.

Alăturarea e simbolică și totodată îmi dă de gândit. Îmi amintesc că există în calendarul ebraic o dată la 7 ani, un an special. Se numește an sabatic. În care pământul e lăsat să respire, în care se ia o pauză de la cunoscut în favoarea explorării necunoscutului, în care capitalismul e abolit și se trăiește din agoniseala anilor precedenți. În multe privințe anul ce tocmai a trecut a fost *anul sabatic al pandemiei*.

Dar a fost un an sabatic inversat. În care omenirea a descoperit o nouă formă de organizare socială – capsula. În care a fi negativ e un fapt pozitiv iar a fi pozitiv e un lucru foarte negativ. An în care majoritatea locurilor de muncă și-au redus efectivele și mulți au ajuns să trăiască din rezerve. Dar nu pentru a călători, ci pentru a supraviețui. Valizele au devenit un obiect aproape inutil. Pe undeva mă simt ca în anii '80, căci singurele țări în care am mai avea voie să călătorim din țara roșie în care locuim sunt Bulgaria și parțial Iugoslavia. Doar că spre deosebire de excursiile de atunci cu BTT-ul, acum avem nevoie de mult mai multe adevăruri.

Scriitorul Etgar Keret are o povestire despre un peștișor de aur care poate îndeplini un singur gen de dorințe. Poate da timpul înapoi. Dacă l-aș întâlni pe domnul peștișor, i-aș cere să întoarcă calendarul la 16 decembrie 2019, fix la ora 7:45 cu câteva minute înainte să se deschidă piața din Wuhan și chinezul să înghită liliacul. Atunci când eram fericiți și nu știam – cum spune prietena mea Cristina Liberis. Când eram verzi și nu știam – completează amicul Sorin Leibovici, locuitor al cartierului roșu din orașul roșu din țara roșie.

Dacă s-ar livra undeva peștișori de aur, ar trebui să aștept la rând. Căci mulți ar vrea să dea timpul îndărăt. Între ei multe figuri cunoscute, absolvenți ai școlii de politicieni, secția dictatură. Din Rusia Albă ar fi realesul Alexander Lukașenko care i-ar cere peștișorului să dea timpul înapoi până la secolul 16, atunci când un alt Alexander, valah, le-a spus supușilor săi memorabila frază ***Dacă voi nu mă vreți, eu vă vreau*** – după care i-a încuiat într-o odăiță și i-a mazilit până la ultimul. Așa ceva ar vrea să facă și bielorusul, deși în cazul lui e ceva mai complicat, căci opoziții săi sunt în piețe și nu vor nicicum să intre în odăiță. Și sunt deja mulți și deloc proști, căci în fruntea lor sunt femei, iar femeile au un instinct al dreptății mult mai dezvoltat decât al bărbatului.

Vecinul lui din est, țarul Vladimir, ar dori și el un peștișor de aur. Căruia i-ar cere să întoarcă timpul la 1916 – atunci când primul KGB-ist din istorie, pe numele său Felix Yusupov l-a otrăvit pe adversarul său politic, Grigori Rasputin. Lui Vladimir din Rusia i-a alunecat peștele printre degete, căci Rasputinul lui a scăpat cu viață în ultimul moment și acum e la o clinică de recuperare în Germania. Dar Vladimir e un băiat perseverent, nu se lasă el așa ușor, sigur va mai încerca. Tot un băiat perseverent e și temutul Regep, de pe malurile Bosforului, care chiar a prins peștișorul și i-a cerut întoarcerea la anul 1923, înainte de reformele lui Atatürk. Nu se știe cu exactitate dacă peștișorul a rămas în viață sau e în musaka. Presa liberă din Turcia nu ne poate relata căci ea nu mai există.

.....

A fost un an în care au abundat populismul pe de o parte și corectitudinea politică pe de alta. Tot așa cum populismul este motorul dreptei, corectitudinea politică exagerată este apanajul stângii. Ca și în vremurile ceaușiste din urmă cu 30 de ani, nu ai voie să pronunți anumite cuvinte. Uneori mi se pare de-a dreptul ridicol să crezi că toate problemele lumii se rezolvă cu un CtrlF +CtrlH. Îmi aduc aminte că eu în timpul orelor de sport îmi doream să fiu negru iar la orele de muzică, țigan. Căci nimic nu-mi suna mai frumos atunci – și nici acum – decât Mica Țiganiadă a lui

Phoenix. Mă întreb cum ar suna balada, dacă în spiritul corectitudinii politice de acum i s-ar spune Mica Rromiadă?

Anul ăsta, au fost unii care au cam luat-o razna și au ajuns să distrugă statuile lui George Washington și să-i ridice în schimb statui lui Ilici Lenin. Poate că socialismul nu va fi groparul capitalismului – cum credea tovarășul întru ideologie al lui Lenin - dar în ritmul ăsta, capitalismul clasic liberal, ăla după care tânjeam noi în anii negri ai prezentului roșu, va sucomba singur, iar pe certificatul lui de deces va scrie intoxicație cu supradoză de prostie.

Ce ne va aduce 5781? Greu de spus. Peștișorul lui Keret nu e dotat cu harul prezicerii. 5781 începe tot ca un an sabatic al pandemiei. Este un război de uzură care după toate probabilitățile nu se va încheia prea curând. Tot ce pot să sper e că la capătul lui, omenirea să-și regăsească busola. Și aș mai vrea să trag nădejde că în 5781 se va descoperi vaccinul ca să putem să-l începem pe 5782 cu vorbele lui Churchill: **Niciodată atât de mulți nu au datorat atât de mult celor puțini.** Și nu, de data asta nu mă voi referi la aviatori.

[georgeschimmerling](#) | septembrie 17, 2020 la 12:06 am | Categori: [Din viață](#) |

URL: <https://wp.me/p7OEvW-1JK>